

Sześćdziesiąte siódme spotkanie ze Słowem Bożym

Sobota, 09 kwiecień 2016 r.

Rozpoczęcie Szabbatu – piątek 19.35
Zakończenie Szabbatu – sobota 19.37

„Narodziny i śmierć. Nadejście i odejście najważniejszych postaci biblijnych – Józef. Niewolnik i rządcą Egipski. Część II.”

Rdz 1:27-28,31 oraz Rdz 6:5-6

27. Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę.

28. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi.

...

31. A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre. I tak upłynął wieczór i poranek - dzień szósty.

...

5. Kiedy zaś Pan widział, że wielka jest niegodziwość ludzi na ziemi i że usposobienie ich jest wciąż złe,

6. żałował, że stworzył ludzi na ziemi, i zasmucił się.

(BT)

I. Rdz 41:1-33; 41:39-41

1. W dwa lata później faraon miał sen. [Śniło mu się, że] stał nad Nilem.

2. I oto z Nilu wyszło siedem krów pięknych i tłustych, które zaczęły się paść wśród sitowia.

3. Ale oto siedem innych krów wyszło z Nilu, brzydkich i chudych, które stanęły obok tamtych nad brzegiem Nilu.

4. Te brzydkie i chude krowy pożarły siedem owych krów pięknych i tłustych. Faraon przebudził się.

5. A kiedy znów zasnął, miał drugi sen. Przyśniło mu się siedem kłosów wyrastających z jednej łodygi, zdrowych i pięknych.

6. A oto po nich wyrosło siedem kłosów pustych i zniszczonych wiatrem wschodnim.

7. I te puste kłosa pochłonęły owych siedem kłosów zdrowych i pełnych. Potem faraon przebudził się. Był to tylko sen.

8. Rano faraon, zaniepokojony, rozkazał wezwać wszystkich wróżbitów egipskich oraz wszystkich mędrców i opowiedział im, co mu się śniło. Nie było jednak nikogo, kto by umiał wytłumaczyć faraonowi te sny.

9. Wtedy przełożony podczaszych rzekł do faraona: Dzisiaj wyznam moje grzechy.

10. Faraon, rozgniewawszy się na swego sługę oddał mnie, a ze mną i przełożonego piekarzy pod straż do domu przełożonego dworzan.

11. I wtedy mieliśmy obaj jednej nocy sen, on inny a ja inny.

12. A był tam z nami pewien młody Hebrajczyk, sługa przełożonego dworzan. Opowiedzieliśmy mu, a on wytłumaczył nam nasze sny, tłumacząc sen każdego z nas.

13. I stało się tak, jak nam je wytłumaczył: mnie przywrócił [faraon] na mój urząd, a jego powiesił.

14. Wtedy faraon kazał wezwać Józefa. Wyprowadzono go więc pospiesznie z lochu, a on,

ogoliwszy się oraz zmieniwszy szaty, przyszedł do faraona.

15. Faraon rzekł do Józefa: Miałem sen, którego nikt nie umie wytłumaczyć. Ja zaś słyszałem, jak mówiono o tobie, że skoro usłyszysz sen, zaraz go wytłumaczysz.

16. Józef tak odpowiedział faraonowi: Nie ja, lecz Bóg da pomyślną odpowiedź tobie, o faraonie.

17. Faraon zaczął więc opowiadać Józefowi: Śniło mi się, że stałem nad brzegiem Nilu.

18. I nagle z Nilu wyszło siedem krów tłustych i pięknych, które zaczęły się paść wśród sitowia.

19. A oto siedem krów innych wyszło za nimi, chudych i tak brzydkich, że podobnie brzydkich nie widziałem w całym Egipcie.

20. Krowy chude i brzydkie pożarły owych siedem krów pierwszych, tłustych.

21. Gdy te znalazły się w ich brzuchach, nie było wcale znać, że tam weszły; te, które je pożarły, były nadal tak samo chude jak poprzednio. I ocknąłem się.

22. A potem zobaczyłem we śnie siedem kłosów wyrastających z jednej łodygi, zdrowych i pięknych.

23. Lecz oto siedem kłosów zeschniętych, pustych, zniszczonych wiatrem wschodnim wyrosło po nich.

24. I te puste kłosa pochłonęły owych siedem kłosów pięknych. A gdy to opowiedziałem wróżbitom, żaden nie potrafił mi wytłumaczyć.

25. Józef rzekł do faraona: Sen twój, o faraonie, jest jeden. To, co Bóg zamierza uczynić, zapowiedział tobie, faraonie.

26. Siedem krów pięknych - to siedem lat, i siedem kłosów pięknych - to też siedem lat; jest to bowiem sen jeden.

27. Siedem zaś krów chudych i brzydkich, które wyszły za tamtymi, i siedem kłosów pustych i zniszczonych wiatrem wschodnim - to też siedem lat - głodu.

28. To, o czym mówię faraonowi, Bóg uczyni tak, jak pokazał faraonowi.

29. Bo nadejdzie siedem lat obfitości wielkiej w całym Egipcie.

30. A po nich nastanie siedem lat głodu; i pójdzie w niepamięć cała ta obfitość w Egipcie, gdy głód będzie niszczył kraj.

31. Nie będą już wiedzieli o obfitości w tym kraju wskutek głodu, który potem nadejdzie, bo będzie to głód bardzo ciężki.

32. Ponieważ ten sen powtórzył się dwukrotnie, faraonie, Bóg to już postanowił i Bóg niebawem to uczyni.

33. Teraz więc niech faraon upatrzy sobie kogoś roztropnego i mądrego i ustanowi go zarządcą Egiptu.

(...)

39. A potem faraon rzekł do Józefa: Skoro Bóg dał ci poznać to wszystko, nie ma nikogo, kto by ci dorównał rozsądkiem i mądrością!

40. Ty zatem będziesz nad moim dworem i twoim rozkazom będzie posłuszny cały mój naród. Jedyne godnością królewską będę cię przewyższał.

41. I powiedział faraon Józefowi: Oto ustanawiam cię rządcą całego Egiptu!

(BT) – a) jak myślisz, na co człowiek ma tak naprawdę wpływ w swoim życiu, i co lub kto, decyduje o jego balansowaniu pomiędzy skrajnościami? b) jakie tajemnice może skrywać w swoim wnętrzu z pozoru odkażony, mało wartościowy, odrzucony człowiek?

II. Rdz 41:53-55

53. Kiedy minęło siedem lat urodzaju w Egipcie,

54. nadeszło siedem lat głodu, jak to zapowiedział Józef. A gdy nastał głód we wszystkich krajach, w całym Egipcie była żywność.

55. Ale kiedy i w Egipcie głód zaczął się dawać we znaki, ludność domagała się chleba od faraona. Wtedy faraon mówił do wszystkich Egipcjan: Udajcie się do Józefa i, co on wam powie, czyńcie.

(BT) – a) w jaki biblijny sposób, mógłbyś wytłumaczyć fakt, skąd biorą się niekończące wloty i upadki, przeplatane szczęście i smutek, dostatek i ubóstwo, w każdej dziedzinie życia? b) którym źródłem ubóstwa, niedostatku, smutku człowiek może z pewnością przeciwdziałać?